

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Helena funesta fax libidinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Imbellem & effeminatam Paridis naturam etiam alii Poëtae perstringunt: in quibus Ovidius epist. Helena

Bella gerant alii; tu Pari semper ama.

Huc facit illud Æliani lib. 9. Var. hist. c. 37. Cùm Alexander M. venisset Ilium, & quidam illi ostenderet Alexandri Priami filii, lyram; ille respondit, malle se lyram Achillis videre, quàm ille fortium virorum laudes cecinisset, nam τὴν πάριδος τὴν ἀέγῃ ἢ τὴν ἄλλῃ, εἰ μὴ μὲν μοιχικὰ καὶ οἷα αἰεὶν γυναῖκα θύγειν; Paridis lyra quid cecinit aliud, quàm adulteris accommodata carmina, & feminis captandis, demulcendisque magis convenientia? Strenuus imitator Paridis fuit Nero illud ex crudelitate & luxu conflatum monstrum, qui ardente, quam incendit, Roma, scenico habitu, bellus citharædus prodiit, & ἄλωσιν, hoc est, Troiæ conflagrantis expugnationem cecinit. Uterque leno turpissimus, citharâ incendiariâ miserandam patriam in summum luctum & calamitatem dedit.

II. (b) Helena quoque non pilò fuit melior amasiò suò; quin etiam deterior: Rapta primum est à Theseo; deinde nupsit Menelao: hunc reliquit, secuta adulterum Paridem: neque huic fida, etiam cum Achille, aliisque turpiter consuevit. Denique Deiphobo, Paridis germano nupta, maritum perfidè prodidit, & Menelao trucidandum objecit, ut adulterii offensionem apud eum tolleret. Atque his scelerum gradibus eò demum evasit, ut Troiam ipsam (quod infra memorabimus) in manus hostium tradiderit, unde patriæ communis Erynnis à Marone vocatur, Græcis pariter ac Trojanis odiosa. Solo ferebatur aspectu viros emasculare, & in amorem sui pellicere. Paridem certè in hospitali mensa, lascivo cepit oculo. Et Æneas ipse, cùm furibundo similis, stricto gladio in hostes sæviret, aspicerétque Helenam pavitantem, & sese in sacello Veste abscondentem, continuavit tamen manum, sub specie quidem, quia.

----- Nullum memorabile nomen

Feminea in poena est, neque habet victoria laudem: re tamen vera mulieri, quæ erat pestis, clades, & extrema Phrygiæ calamitas, pepercit; nec voluit extinguere nefas, aut animum explere

Ultricem flammæ, & cineres satiâsse suorum: justissima cæde parentando tot millium sanguini, quia scilicet

----- se clara videndam

Obtulit, & pura per noctem in luce refulsit

(b) Helena quàm funesta fax virorum.

Alma

Alma parens, confessa Deam : dextrâque prehensum
Continuit.

Nempe plus potuit Venus, quàm Mavors, qui quantum in vindictam, in vulnera, in strages concitavit Æneam, tantum eum remorata est mater amorum; quæ jam antè Paridi Helenam, nunc etiam Æneæ conciliabat, ut sineret macham vivere, nec communem patriam ulcisceretur. 2. Æneid. Quid quòd Menelaus ipse, tot injuriis laceffitus, adulteriù ultione inflammat, temperarit iræ, nec meritis de prostibulo pœnas sumperit. Libet apponere, quòd scribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Stromat. Menelaus Trojà captâ, cùm incitaretur vehementer ad Helenam occidendam, victus eius pulchritudine, gladium abjecit, osculum petivit. Unde verum esse intelligas illud Anacreonticum

Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον

Καὶ πῦρ καλὴ τις ἔσται.

Venusta vincit ignem,

Ferrumque forma vincit.

Id expertus Salomon, in Proverbiis monet cap. 6. *Non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum, nec capiaris nutibus illius.* Oculorum radii totidem sunt sagittæ, & amoris jactus; qui vulnerant; nutus & palpebrarum ictus, totidem sunt fulgetra, quæ perstringunt, & attonant intuentem. Sunt reia quæ implicant: sunt faces, quæ incendunt. Et Si- racides cap. 9. *averte faciem tuam à muliere compta;* qualis fuit Helena: & *ne circumspicias faciem alienam.* (circumspexit Paris) *propter speciem mulieris multi perierunt;* tam Græcorum quàm Trojanorum. Ex hoc aspectu concupiscentia, quasi ignis exardescit. Hinc illud incendium.

Fuere Troës, Ilium;

Tros Ilium fuere.

Fuit, fuit Domus inelyta,

Nomenque Dardanorum.

Impressit altis mœnibus

Hostile Mars aratrum.

Ubi steterunt Pergama,

Nunc fluctuant aristæ. *Iac. Balde de van. Mundi.*

Scintilla una ex oculis evibrata, paulatim serpit per animum; donec exardescat, & in flammam libidinis erumpat, latèque incendium per urbes, & provincias spargat.

Ignis, Alexandri Phrygio sub pectore gliscens

O qua-

O quales, & quantas clades ac strages dedit!
 Usurpes hic illud Jacobi. 3. *Ecce quantus ignis, quam magnam flammam incendit.*

----- Paridis propter narratur amorem

Græcia barbariæ lento collisa duello. Horat. lib. 1. epist. 3.

Anno Mundi 2871. (cum suspirio memorat recentior historicus) Troja post decennem obsidionem, & octingenta Græcorum millia à suis cæsa (fanè utrinque decies contena millia dicuntur cecidisse) immisso per prodicionem equò ligneò, nocte à Græcis invaditur, vastatur, incenditur: sævitum in captos, & præter nocentissimam omnium Helenam, parcitum nulli. Prò belli dedecus! ob mulieris libidinem tam multos cæsos! nec victoriæ minor infamia; quâ belli causa, pœnæ expers fuit. Helena Europam & Asiam ut gladiatorum par committens, spectavit è podio pereuntem orbem; digna omnium prima ruinis eius subferti. Hoc potuit illecebrosa forma, de cuius tyrannide quidam ita scribit. Amorum potiùs bella gerit, quàm armorum jure: illecebris grassatur non infidiis: vulnerat rosas, non spinis. Eius oscula sunt spicula, tormenta sunt delitiæ, terrores gratia, cruor nectar, lenocinia laquei, clades voluptas, machinæ lepores, vulnera Veneres. Triumphat oculis, tacendo tonat, aspectu fulgurat, & non uno, non dicam impetu, sed intuitu, pectus invadit, cor obsidet, expugnat animum, sibique tributarium facit. Quid? quod sine voce loquitur; sine vi vim affert, sine catenis allicit, sine præstigiis immutat mentem; & vidisse vicisse est; & visam esse, triumphasse. Testis Helena, quæ jam palo alligata, atque obruenda lapidibus, oculorum fulgure, de licetorum manibus lapides excussit. Pomey in Cand. Rhet. ex Euripidis Scholiaste.

III. (c) Et hæc ipsa pulchritudo in contaminato libidinibus animo quid aliud erat, *quam circulus aureus in naribus suis?* Prov. 10. Talis sus erat Helena, vecors, lasciva, impudica, adultera, quæ sese ultrò offerebat procis, aureo circulo, hoc est splendidâ formâ raptis, trahendam, & instar porcæ per lutum & cœnum impuræ voluptatis volutandam. Quod sues rostro faciunt terram effodiendo; hoc facit libido, inquinatum corpus per fœdas concupiscentias circumagendo. Splendet vultus, splendet cultus, merum dixeris aurum. Sed quid hic fulgor in nare porcina? quid venusta facies in libidinoso animo? margarita in luto, aurum in cœno, gemma in sterquilinio? Meritò S. Cyprianus: Nullarum ferè pretiosior cultus est, quàm quocum pudor vilis est. Et verò

(c) *Forma in impudico corpore.*